

V í r a – c o j e t o v í r a ?

Jednoho dne se malý chlapec vracel autobusem domů z bohoslužby. Byl teplý letní den a okénka autobusu byla otevřená dokořán. Chlapec si nesl domů biblický verš. Na kartičce, kterou dostal, bylo napsáno: „**Mějte víru v Boha.**“ Mk. 11,22. V tom však autobusem zavanul silný vítr a jeho kartička vyletěla otevřeným oknem ven. Chlapec začal křičet: „Zastavte, zastavte! Moje víra vyletěla ven oknem.“

Co je to víra? Je možné, aby skutečná víra vyletěla ven oknem? Víra by měla být čímsi serióznějším. Navzdory velkému množství informací o náboženství, mají lidé o víře značně zkreslené představy. Mnoho lidí tvrdí o sobě, že jsou věřící, protože jsou přesvědčeni, že kdesi v nekonečném vesmíru kdosi musí být. Vždyť to všechno nemohlo vzniknout jen tak náhodou. Toto však není víra. To je názor, určité mínění, či intelektuální přístup a pohled na věc. Slovo Boží nás upozorňuje, že „víru“, která je určitým názorem mají dokonce i démoni, což jim však nepomůže, protože v Božích očích taková víra nemá žádnou hodnotu. Jak.2,19. Víra je tedy víc, než jen názor, mínění nebo osobní pohled na něco.

Víra je víc než přesvědčení.

Jeden malý školák řekl: „Věřit, znamená být přesvědčený o něčem, o čem víte, že to tak není.“ Za skutečnou víru se často považuje to, když je člověk ochotný či schopný věřit tomu, o čem ví, že to není pravda. Ale kolik věřících tvrdí, že budete-li o něčem dokonale přesvědčeni, to znamená, že tomu budete opravdu věřit, tak se to stane skutečností. Jestliže se vám to podaří, můžete získat cokoli na světě. Jestliže se však ve vaší mysli objeví jen malý stín pochybnosti, pak vám Bůh nedá, o co prosíte.

Na podpoření takové představy se někdy cituje **Mt. 17,20. Amen, říkám vám: Budete-li mít víru jako zrnko hořčičné řeknete této hoře přejdi odsud tam a ona přejde a nic pro vás nebude nemožné.** Kristus sám, a on je nám příkladem víry, hory nikdy nepřenášel. Mluví tedy obrazně. Hory (těžkosti) nejsou překážkou pro víru. Víra dává motivaci překonat i ty největší překážky. Pravá víra nezávisí na vnějších okolnostech, nelekne se nějaké hory.

Víra je víc než příslušnost k církvi.

Někdy se nás lidé zeptají: Jaké jste víry? Často tím myslí určité vyznání či příslušnost k církvi. Je pravda, že v některých filozofických směrech, dokonce i v náboženstvích, k tomu, aby byl člověk považován za

jejich příslušníka, stačí jeho formální souhlas s tím, co tyto směry učí.

To však neplatí v biblickém křesťanství. Když byl Kristus na této zemi, položil svým učedníkům otázku: **„Za koho mně lidé pokládají? Co o mně říkají? Kdo jsem já?“ Mt.16,13-17.**

Základní otázka není, co lidé říkají o Kristově učení, i když prvek učení je v křesťanství důležitý. Ale to nejdůležitější v křesťanství je najít správný postoj k osobě Ježíše Krista. Víra je tedy víc než pouhý intelektuální souhlas s nějakým krédem, nebo formální příslušnost k církevnímu společenství.

Má každý člověk schopnost věřit?

Mnozí lidé víru v Boha zavrhnou a odmítají bez toho, že by měli základní informace o tom, jaký Bůh je, co nám nabízí a jakým způsobem řídí vesmír. Nezdá se mi v životě příliš čestné odsuzovat něco, co vůbec neznám. Jenomže na druhé straně vím, že důvěra se nedá přikázat, a proto ve svobodném vesmíru i takoví lidé mají právo na svůj názor a existenci. Je to jejich věc. Mnozí lidé však také tvrdí, že věřit nemohou, i když se o to pokouší a věřit chtějí. To je ale velmi nepřesné tvrzení. Otázkou není, zda člověk je schopen věřit, ale komu věřit. Každý má schopnost věřit. Bůh dává každému člověku přicházejícímu na svět „míru“ víry. Kdyby Bůh dal

schopnost věřit jenom někomu, tak by bylo nespravedlivé požadovat víru jako podmínku spasení ode všech. U **Mk, 16,16.** čteme: **„Kdo uvěří a pokřtí se, bude spasen, ale kdo neuvěří, bude odsouzen.“**

Protože schopnost věřit mají všichni, důležité je, abychom se ptali, jak tuto schopnost používáme. Víra je schopnost důvěřovat na základě faktů, důvodů, zkušeností, které máme ať už z vlastního experimentu, nebo z jiného pro nás důvěryhodného zdroje. Bůh od nás nechce nic jiného, než abychom tuto schopnost, tak jak ji používáme v jiných oblastech života, rozvinuli i ve vztahu k němu.

Víra, jako „ano“ Bohu poznáního z Bible

O Bohu existuje mnoho různých představ, které si navzájem protirečí. Proto se nám Bůh zjevuje, představuje, abychom se s ním mohli lépe seznámit. To udělal prostřednictvím svého slova a zcela výsostně v osobě a díle Ježíše Krista. O tom, můžeme dnes číst v Boží knize – Bibli. V **Řím. 10,17.** je napsáno: **„Véra je tedy ze slyšení a slyšení skrze Slovo Boží.“** V době, kdy apoštol Pavel napsal tato slova, byli lidé odkázáni na to, aby šli do komunity věřících a tam slyšeli toto slovo číst. Kdyby apoštol psal dnes, napsal by asi toto: A víra je tedy ze čtení Slova Božího, vlastního studia a jistě i z naslouchání kázání.

Prvotním posláním Bible není ani tak poskytnout nám informace o tom, co prožíval Samson, David či Nikodém a jak se zachovali v určitých situacích. Prvotním záměrem bible je odhalit nám pravdu o tom, jaký je Bůh. To, co je pro můj dnešní život nejdůležitější, není ani tak to, jak se zachovali biblické postavy, protože se často zachovali nesprávně, ale jak se k těmto lidem, kteří se nacházeli v různých, často i velmi těžkých životních okolnostech, zachoval Bůh. Právě na základě toho, jak Bůh jednal, si můžeme udělat obraz o tom, jaký Bůh je a můžeme si utvořit představu o jeho charakteru a získat podklady pro své rozhodnutí, zda mu chceme nebo nechceme důvěřovat.

V procesu budování víry tedy hraje nezastupitelnou roli Slovo Boží. Z Písma je jasné, že ve vesmíru došlo k narušení důvěry. Tato vzpoura, do které je dnes zapojena celá naše planeta, začala v nebi, v mysli jednoho z nejkrásnějších božích andělů – Lucifera jak o tom čteme u Ez. 28,13-17. nebo Iz. 14,12-15. Ten obvinil Boha z toho, že je krutý, nelaskavý, a svévolný tyran s nesplnitelnými nároky, který svoji moc používá k tomu, aby si podřídil všechno stvoření.

Satan ví, že přímým útokem na Boha, by mnoho nedokázal, a proto útočí zákeřně. Překrucuje fakta, uchyluje se k polopravdám, pomluvám i vysloveným

lžím. Tímto způsobem dosáhl narušení vztahu stvořených bytostí k Bohu. Zašlo to tak daleko, že ve vesmíru vypukla válka. Můžeme o tom číst ve **Zj. 12,7**. Hřích, jak se tento problém nazývá, je narušením vztahu důvěry, lásky a obdivu k Bohu.

Jediný způsob, jak vyřešit tento problém, je znovu nastolit důvěru a důvěryhodnost. Bůh však ví, že nemá smysl obvinění prostě odmítat. Proto začal s dlouhým procesem vysvětlování, odhalování a představování sebe samého, aby v průběhu dlouhého časového období a za různých okolností dokázal, že není takový, jak ho satan představil. Když potom Kristus zemřel na kříži, důvěra nebeských bytostí byla navždy zajištěna. Jenom na naší zemi přetrvává nevěra, nedůvěra a vzpoura.

Bůh od nás očekává, že se na základě důkazů přesvědčíme, jaký ve skutečnosti je. Ví, že když ho poznáme, začneme mu důvěřovat.

Jak poznám, že mám ten správný vztah a pravou víru?

O Abrahamovi je napsáno, že byl označen za Božího přítele. Správná víra ze mě tedy udělá Božího přítele. To znamená, že chci budovat správný vztah s Bohem, jsem ochoten naslouchat tomu, co mi Bůh říká, a přijmout to, co mi nabízí. Bůh ode mě neočekává stoprocentní výkonnost, on ví, že to není v hříchem narušeném světě

možné. Očekává však ode mě stoprocentní ochotu naslouchat a nechat se vést.

Přesně tak to funguje i v našich vztazích. **Str.15.**

Když řekneme, že Bůh od nás očekává poslušnost, dokonce stoprocentní poslušnost, nemyslíme tím výkon, ale připravenost naslouchat. Mít správnou víru znamená mít takový vztah, ve kterém nepodvádím, jsem ochoten udělat krok dopředu, přijmout to, co mi Bůh nabízí, dělat to, co ode mě požaduje.

Víra a čestnost.

Mnozí věřící se pyšní svou upřímností. Být upřímným křesťanem znamená, že jsem celým svým srdcem a myslí přesvědčený, že to co dělám, je správné, že je to právě to, co ode mě Bůh požaduje. Upřímnost sama o sobě není ještě zárukou, že nebudu oklamán, že nebudu celým svým srdcem dělat něco nesprávně, ačkoli jsem přesvědčen o správnosti dané věci.

K upřímnosti je třeba ještě přidat čestnost. Čestnost je schopnost postavit otazník pod svoji upřímnost. Ano, to co dělám, dělám s nejlepším vědomím a svědomím v přesvědčení, že je to tak správně, že je to Boží vůle. Ale je to skutečně tak? Jestliže se posadím do nesprávného autobusu upřímně přesvědčený, že mně doveze do správného cíle, skončím jinde, než jsem čekala, a to

navzdory své upřímnosti. Jestliže se dotknu drátů spadlých na zem, v upřímné víře, že v nich není elektrický proud, budu mrtvá – **upřímně mrtvá**.

Právě čestnost ve vztahu Bohu je ta důležitá vlastnost, která Bohu umožní, aby mi řekl: Víím, že to děláš upřímně, vážím si tvé snahy, ale mýlíš se, je to trochu jinak. Mnoho lidí však dnes odmítá udělat krok dopředu, přijmout něco, co je jiné, nové, i když je to v souladu s tím, co říká Bůh. Jestliže lidé odmítají navzdory jasnému „**tak praví Pán**“ to, co Bůh nabízí, a přitom říkají, že chtějí zemřít v tom, v čem se narodili, a že jejich rodiče věřili jinak a byli jinak vyučeni a na něco jiného zvyklí, těžko potom mluvit o čestném vztahu víry.

Závěr

Žádá od nás Bůh hodně? V 11.kapitole listu Židům je uvedena galerie hrdinů víry. Tam jsou uvedeni lidé jako Rachab, Gedeon, Barák, Samson, Jefte, David a jiní. Ti všichni měli ve svém životě podobné problémy, zápasily s mnoha slabostmi, ale byli to lidé, kteří Bohu důvěřovali, byli ochotni naslouchat jeho hlasu a udělat krok dopředu. Proto jsou pro naše povzbuzení zaznamenáni v této kapitole.

Ve Sk. 16,16-40. je popsán příběh o uvěznění apoštola Pavla a Sílase. Po zázračném otevření dveří si žalárník uvědomil, že tito lidé mají něco, co jemu chybí.

A tak se zeptal: „Co mám dělat, abych byl zachráněn?“ Pavel mu říká: „Jestliže ti to mám v této kritické situaci říct krátce a rychle, pak shrnu celé křesťanství do jedné věty. **Věr v Pána Ježíše a budeš spasen ty i dům tvůj.**“

Ano, jestliže správně rozumíme tomu, co je víra, potom můžeme říci: Všechno, co od nás Bůh očekává je víra. Nic víc a nic méně.

Možná, že si teď kladete otázku: Mohu i já mít takovou víru? Jistě, jestliže ji mohli mít všichni ti, kteří jsou uvedeni v listu Židům v 11. Kapitole, jestli ji mohl mít žalářník, potom ji mohu mít já i ty. Každý, kdo má takovou víru, bude spasen, protože Bůh spasí všechny, kdo věří. V takového Boha věřím, takového Boha si vážím a na víru v takového Boha jsem hrdá.

A M E N